

Prowadzenie działalności zawodowej w zakresie geodezji i kartografii przez osoby zatrudnione w administracji geodezyjnej i kartograficznej, cz. 2

Ostrożnie z dorabianiem w służbie cywilnej

W poprzednim GEODECIE zajęliśmy się przypadkiem pana Iksińskiego, który chciał łączyć zatrudnienie w administracji samorządowej z „dorabianiem na boku”. Ze względu na różne ograniczenia może jednak warto doradzić mu „awans” i zatrudnienie w wojewódzkiej inspekcji geodezyjnej i kartograficznej? Cóż, to także nie rozwiąże jego problemów.

Grzegorz Ninard

Służbę Geodezyjną i Kartograficzną stanowią m.in. organy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, w tym wojewoda wykonujący zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego (WINGiK-a) jako kierownika inspekcji geodezyjnej i kartograficznej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie (art. 6a ust. 1 pkt 1 lit b *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*, dalej *Pgik*; DzU z 2010 r. nr 193, poz. 1287 ze zm.). Zgodnie z art. 53 ust. 1-3 ustawy z 23 stycznia 2009 r. *o województwie i administracji rządowej w województwie* (DzU z 2009 r. nr 31, poz. 206 ze zm.) organy rządowej administracji zespolonej w województwie wykonują swoje zadania i kompetencje przy pomocy urzędu wojewódzkiego, chyba że odrębna ustawa stanowi inaczej. Szczegółową organizację rządowej administracji zespolonej w województwie określa statut urzędu wojewódzkiego. Do obsługi zadań organów rządowej administracji zespolonej nieposiadających własnego aparatu pomocniczego tworzy się w urzędzie wojewódzkim wydzielone komórki organizacyjne. Ponieważ *Pgik* nie stanowi inaczej, wojewódzka inspekcja geodezyjna i kartogra-

ficzna jest wyodrębnioną organizacyjnie częścią urzędu wojewódzkiego. Pracownicy inspekcji są zatem pracownikami urzędów wojewódzkich.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z 21 listopada 2008 r. *o służbie cywilnej* (DzU z 2014 r., poz. 1111 ze zm.) korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych m.in. w urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej (art. 2 ust. 1 pkt 3). W rozumieniu ustawy (art. 3):

1. pracownik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę zgodnie z zasadami określonymi w ustawie,

2. urzędnik służby cywilnej oznacza osobę zatrudnioną na podstawie mianowania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie,

3. członek korpusu służby cywilnej oznacza osobę, o której mowa w pkt 1 i 2.

Pracownicy inspekcji są zatem członkami korpusu służby cywilnej. Zgodnie z art. 80 ustawy *o służbie cywilnej* członek korpusu służby cywilnej nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami

wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej (ust. 1). Urzędnik służby cywilnej nie może podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu (ust. 2).

Art. 80 ust. 1 ustawy *o służbie cywilnej* jest podobny do art. 30 ustawy *o pracownikach samorządowych* [pierwsza część artykułu w GEODECIE 10/2015 – red.] i nie jest to podobieństwo przypadkowe. Ale najpierw o różnicach. Przepisy art. 80 różnicują status pracowników i urzędników służby cywilnej. W przeciwieństwie do zatrudnienia w administracji samorządowej, w służbie cywilnej to samo stanowisko może być objęte zarówno przez pracownika, jak i urzędnika służby cywilnej. Różnica nie wynika bowiem z zakresu powierzonych obowiązków związanych z danym stanowiskiem pracy, lecz z osobistego statusu osoby zatrudnionej. W skrócie: urzędnikiem zostaje się po zdaniu egzaminu i mianowaniu, co samo w sobie nie musi skutkować żadnymi zmianami w zakresie obowiązków danej osoby względem obowiązków wykonywanych jeszcze w ramach zatrudnienia w charakterze pracownika służby cywilnej. Tym samym inspektor zatrudniony w wojewódzkiej inspekcji geodezyjnej i kartograficznej może być zarówno pracownikiem, jak i urzędnikiem służby cywilnej.

Urzędnicy służby cywilnej (podobnie jak osoby zajmujące wyższe stanowiska w służbie cywilnej – ale na takich stanowiskach osób pracujących w geodezji się nie spotka, więc można je pominąć) nie mogą podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu. Natomiast zarówno urzędnicy, jak i pracownicy służby cywilnej nie mogą podejmować dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej.

Zakazy określone w art. 80 można podzielić na dwie grupy:

1. Zakazy o charakterze względnym:

- podejmowanie dodatkowego zatrudnienia (dotyczy wszystkich członków korpusu),

- podejmowanie zajęć zarobkowych (dotyczy urzędników służby cywilnej).

2. Zakazy o charakterze bezwzględnym:

- wykonywanie czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub

- wykonywanie czynności lub zajęć podważających zaufanie do służby cywilnej.

Generalnie przyjmuje się, że podejmowanie dodatkowego zatrudnienia dotyczy zatrudnienia o charakterze pracowniczym [1]. W zakres tego zakazu nie będą wchodziły prace wykonywane w ramach „zatrudnienia” na podstawie umów cywilnoprawnych. „Zakaz wyrażony w omawianym przepisie wiąże się więc z niepozostawianiem przez urzędnika służby cywilnej oraz pracownika służby cywilnej w pracowniczym stosunku zatrudnienia związanym ze stałym wykonywaniem pracy podporządkowanej na rzecz innego podmiotu za wynagrodzeniem nawet wówczas, gdy akt kreujący ten stosunek nazywany jest przez strony inaczej” [2].

Pojęcie podejmowania zajęć zarobkowych dotyczy wszystkich bez wyjątku zajęć, bez względu na tytuł prawny i charakter, o ile wiąże się z nimi skutek zarobkowy. W zakresie tego pojęcia mieszczą się nie tylko czynności podejmowane na podstawie umów cywilnoprawnych, ale także prowadzenie działalności gospodarczej.

Cechą charakterystyczną zakazów o charakterze względnym jest to, że mogą one zostać zniesione po uzyskaniu zgody dyrektora generalnego urzędu. Zgoda taka musi zostać wydana na piśmie. Jak wskazuje się jednak

w doktrynie, brak pisemności nie oznacza niezniesienia zakazu [3]. Z punktu widzenia regulacji art. 80 ustawy *o służbie cywilnej* każde zatrudnienie czy też czynność zarobkowa jest indywidualizowana, tj. zgoda nie może być wyrażona na wszystkie potencjalne formy dorabiania, lecz na każdą czynność osobno. Oczywiście jeśli jedna „czynność” przyjmuje postać kilku powtarzających się czynności (np. świadczenia o charakterze okresowym), to jedną zgodą można objąć taką grupę czynności w całości. Zgoda taka powinna mieć charakter uprzedni i poprzedzać podjęcie zabronionej aktywności. Zgodę wydaną *post factum*, o ile oczywiście o tym aspekcie sprawy dyrektor generalny został powiadomiony, należy uznać za dopuszczalną. Takie postępowanie nie jest jednak zalecane, bo w przypadku niewyrażenia zgody pracownik z automatu wpada w sferę naruszenia zakazu, i to od dnia podjęcia zabronionej aktywności.

Zakazy te obejmują również sytuację, w której zabroniona działalność ma miejsce przed podjęciem zatrudnienia w wojewódzkiej inspekcji geodezyjnej i kartograficznej. Z dniem bowiem zatrudnienia taki zakaz aktualizuje się automatycznie. Kandydat na stanowisko w inspekcji powinien zatem powiadomić o tym fakcie, jak również o chęci dalszego prowadzenia tej działalności już na etapie naboru. W tych okolicznościach zatrudnienie i brak reakcji na informacje o zakazanej już działalności należy traktować jako dorozumianą zgodę. W tym miejscu warto przywołać odmienne stanowisko prezentowane w doktrynie. Biorąc pod uwagę to, że powyższe zakazy stanowią ustawowe ograniczenie konstytucyjnych wolności, nie można domniemywać nieistniejącego i niewyrażonego *expressis verbis* zakazu w postaci nakazu natychmiastowego przerwania takiej działalności. Co więcej, skoro ustawa *o służbie cywilnej* – w przeciwieństwie do ustawy *o pracownikach samorządowych* – nie przewiduje obowiązku informowania pracodawcy o prowadzonej działalności gospodarczej, a zakaz sformułowany został jako zakaz „podejmowania” działalności, nie zaś „prowadzenia”, to wątpliwe jest także wymaganie, by nowo zatrudniony pracownik w ogóle miał informować o swoich dotychczasowych formach aktywności zawodowej [4].

Tylko z punktu widzenia zakazów o charakterze względnym geodeta zatrudniony w wojewódzkiej inspekcji geodezyjnej i kartograficznej

mógłby być przez dyrektora generalnego urzędu wojewódzkiego zwolniony z powyższych zakazów i prowadzić działalność gospodarczą lub wykonywać inne czynności zawodowe zarówno na własny rachunek, jak i w ramach zatrudnienia w innej firmie. Trochę absurdalnie (choć jest to w pełni zgodne z prawem) wygląda tu brak udziału WINGiK-a w procedurze wyrażania takiej zgody. Jest on bowiem jedyną osobą, która – wykonując obowiązki przełożonego względem takiego geodety – posiada dostateczną wiedzę merytoryczną pozwalającą jednocześnie ustalić, czy wyrażenie zgody mieści się w sferze dopuszczalnego uznania pracodawcy i nie spowoduje jakichkolwiek perturbacji przy należyтым wykonywaniu obowiązków służbowych przez zainteresowanego geodetę. Jeszcze „weselej” jest, gdy skonstatujemy, że dyrektor generalny nie ma w ogóle obowiązku informowania wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego o fakcie wyrażenia zgody na dodatkową działalność geodety zatrudnionego w inspekcji. Oczywiście zakazu informowania też nie ma.

Czynności lub zajęcia objęte zakazami o charakterze bezwzględnym to „wszelkie możliwe zajęcia i czynności dodatkowe, które mogą być wykonywane na dowolnej podstawie prawnej, jak i bez niej. Zakresem zakazu są objęte zarówno zajęcia odpłatne, jak i nieodpłatne” [5].

Ponieważ przepis art. 80 ust. 1 ustawy *o służbie cywilnej* jest skonstruowany podobnie jak art. 30 ust. 1 ustawy *o pracownikach samorządowych*, aktualne pozostają tu uwagi poczynione w poprzednim wydaniu *GEODETY* do art. 30 tej drugiej ustawy. Czynności i zajęcia sprzeczne z obowiązkami wynikającymi z ustawy dotyczą obowiązków wynikających z dowolnych ustaw (i aktów wykonawczych), nie tylko z ustawy *o służbie cywilnej*. I tak samo jak w przypadku ustawy *o pracownikach samorządowych* sprzeczność zajęć z obowiązkami należy rozumieć tu wprost – są to zajęcia, które uniemożliwiają prawidłowe wykonywanie ustawowych obowiązków pracownika.

Pojęcie czynności lub zajęć „podważających zaufanie do służby cywilnej” jest daleko ocenne i nieprecyzyjne. Ponieważ ustawa *o służbie cywilnej* nie formułuje dodatkowych przesłańek pozwalających na konkretyzację tego pojęcia, zasadne jest tu pomocnicze odwołanie się do regulacji zarządzenia nr 70 prezesa Rady Ministrów z 6 października 2011 r. *w sprawie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służ-*

by cywilnej (MP nr 93, poz. 953). W zarządzeniu tym napisano, że członek korpusu służby cywilnej przy wykonywaniu zadań kieruje się wynikającymi z przepisów prawa zasadami służby cywilnej, którymi w szczególności są (§ 1):

1. zasada legalizmu, praworządności i pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej,
2. zasada ochrony praw człowieka i obywatela,
3. zasada bezinteresowności,
4. zasada jawności i przejrzystości,
5. zasada dochowania tajemnicy ustawowo chronionej,
6. zasada profesjonalizmu,
7. zasada odpowiedzialności za działanie lub zaniechanie działania,
8. zasada racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi,
9. zasada otwartości i konkurencyjności naboru.

Przestrzegając zasady legalizmu, praworządności i pogłębiania zaufania obywateli do organów administracji publicznej, członek korpusu służby cywilnej w szczególności (§ 2):

- przy realizacji zadań na swoim stanowisku pracy przestrzega prawa,
- swoją postawą i działaniem przyczynia się do realizacji zasady państwa prawnego,
- przez swoje zachowanie i działania w stosunku do obywateli istotnie wpływa na stopień więzi obywateli z państwem,
- w granicach określonych przez prawo postępuje w sposób zapewniający aktywny udział obywateli w rozstrzygnięciu spraw publicznych,
- nie kieruje się uprzedzeniami, załatwiając sprawy obywateli, innych osób oraz podmiotów,
- nie uczestniczy w strajkach lub akcjach protestacyjnych, zakłócających normalne funkcjonowanie urzędu.

Przestrzegając zasady bezinteresowności, członek korpusu służby cywilnej w szczególności (§ 4):

- nie przyjmuje od osób zaangażowanych w prowadzone sprawy żadnych korzyści,
- nie przyjmuje żadnej formy zapłaty za publiczne wystąpienia, gdy mają one związek z zajmowanym stanowiskiem,
- rezygnuje z dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego, jeżeli dalsze wykonywanie dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego może mieć negatywny wpływ na sprawy prowadzone w ramach obowiązków służbowych,
- nie prowadzi szkoleń, jeżeli mogłoby to negatywnie wpłynąć na bezstronność prowadzonych spraw.

Członek korpusu służby cywilnej przestrzega zasad etyki korpusu służby cywilnej, którymi są (§ 13):

1. zasada godnego zachowania,
2. zasada służby publicznej,
3. zasada lojalności,
4. zasada neutralności politycznej,
5. zasada bezstronności,
6. zasada rzetelności.

Zasada godnego zachowania polega w szczególności na właściwym zachowaniu się również poza pracą, unikaniu niepożądanych zachowań mających negatywny wpływ na wizerunek państwa, służby cywilnej i urzędu (§ 14 pkt 3).

REKLAMA

Zasada służby publicznej wyraża się w szczególności w (§ 15 pkt 3 i 4):

- współtworzeniu wizerunku służby cywilnej oraz wpływaniu na postrzeganie Rzeczypospolitej Polskiej w kraju i w świecie,
- przedkładaniu dobra wspólnego obywateli nad interes osobisty, jednostkowy lub grupowy.

Zasada bezstronności wyraża się w szczególności w (§ 18 pkt 1 i 2):

- niedopuszczaniu do podejrzeń o konflikt między interesem publicznym i prywatnym,
- niepodejmowaniu żadnych prac ani

**Wszystko,
co potrzebne
do pracy
z LiDAR-em,**

**dostępne bezpłatnie
na Geoforum.pl**

**Pobierz,
wydrukuj,
podziel się**

zajęć, które kolidują z obowiązkami służbowymi.

Naruszenie wskazanych zasad w ramach wykonywania dodatkowych czynności i zajęć może być zatem potraktowane jako podważające zaufanie do służby cywilnej. Przy czym – analogicznie jak w przypadku art. 30 ustawy o *pracownikach samorządowych* – chodzi o obiektywną możliwość postawienia zarzutu „podważania zaufania” przez taką dodatkową aktywność, a nie samo subiektywne odczucie np. przełożonego pracownika. Jak zauważa się jednak w doktrynie: „Przepis jest odczytywany jako instrument urzeczywistnienia zasady bez-

stronności obowiązującej członków korpusu służby cywilnej, a zatem bada się po prostu, czy realny jest konflikt interesów pracownika wynikających z jego pobocznej aktywności i urzędowego pracodawcy mającego za zadanie reprezentować interes publiczny” [6].

Nie wolno zapominać, że określona aktywność pozasłużbowa pracownika może jednocześnie spełniać przesłanki do uznania jej za wchodzącą w zakres zakazów względnych i bezwzględnych. W takich okolicznościach zgoda dyrektora generalnego nie może być traktowana jako zwolnienie z zaka-

zów o charakterze bezwzględny. Tak samo, gdy po uzyskaniu zgody na podjęcie dodatkowych czynności zarobkowych lub zatrudnienia okaże się, że czynności te lub zatrudnienie prowadzą do naruszenia zakazu wykonywania czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do służby cywilnej, członek korpusu ma obowiązek powstrzymać się od ich wykonywania.

Ponieważ ustawa o *służbie cywilnej* wprost nie wskazuje sankcji za naruszenie zakazów art. 80, sankcje te należy wywieść z innych przepisów dotyczących zatrudnienia w służbie cywilnej. Po pierwsze, taka osoba będzie podlegała odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 113, ust. 1). Po drugie, dyrektor generalny urzędu może zawiesić członka korpusu służby cywilnej w pełnieniu obowiązków, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne (art. 69, ust. 1). Po trzecie, z taką osobą może być rozwiązany stosunek pracy bez wypowiedzenia (art. 71 ust. 7). Aktualność zachowuje tu orzecznictwo dotyczące art. 30 ustawy o *pracownikach samorządowych*.

Jak jednak ocenić stosowanie art. 80 ustawy o *służbie cywilnej* do osób zatrudnionych w inspekcji geodezyjnej i kartograficznej? Niezbędne jest tu odniesienie się do zakresu zadań tej inspekcji. Zgodnie z *Pgik* WINGiK działający w imieniu wojewody wykonuje zadania niezastrzeżone na rzecz organów administracji geodezyjnej i kartograficznej, a przede wszystkim:

1. kontroluje przestrzeganie i stosowanie przepisów ustawy, a w szczególności: a) zgodność wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych z przepisami ustawy, b) posiadanie uprawnień zawodowych przez osoby wykonujące samodzielne funkcje w dziedzinie gik;

2. kontroluje działania administracji geodezyjnej i kartograficznej;

3. współdziała z Głównym Geodetą Kraju oraz organami kontroli państwowej w zakresie właściwości nadzoru geodezyjnego i kartograficznego;

4. przechowuje kopie zabezpieczające baz danych, w szczególności bazy danych ewidencji gruntów i budynków;

5. na wniosek starosty wyraża opinię o przygotowaniu gminy do przejęcia zadań w trybie art. 6a ust. 4 (art. 7b).

WINGiK przeprowadza kontrolę działalności organów administracji geodezyjnej i kartograficznej oraz przedsiębiorców wykonujących prace geodezyjne lub prace kartograficzne, a także państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej (art. 9 ust. 2).

REKLAMA

Tylko w Księgarni Geoforum.pl

Portret Politechniki Warszawskiej 2015

Album z fotografiami Stanisława Nazalewicza już w listopadzie!

Przypisanie WINGiK-a do organów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego oraz wyposażenie go w uprawnienia kontrolne względem nie tylko całej administracji geodezyjnej i kartograficznej, ale też w stosunku do wykonywania wszelkich prac geodezyjnych i kartograficznych, powoduje, że pracownik inspekcji przy wykonywaniu obowiązków służbowych w każdej chwili może natknąć się na efekt swojej własnej pracy jako geodety, czy to wykonywanej w ramach działalności gospodarczej, czy to wykonywanej w ramach zatrudnienia w innym podmiocie. Pytanie, czy wtedy taki pracownik będzie w stanie zachować bezstronność przy kontroli danego starosty czy ośrodka, a w szczególności prawidłowości ich pracy w stosunku do efektów pracy tego właśnie pracownika/geodety? Oczywiście problem ten dotyczy całości województwa, nie tylko konkretnego powiatu.

znowu największy problem pojawia się przy zakazie dotyczącym podważania zaufania do służby cywilnej. Czy prowadzenie działalności gospodarczej lub wykonywanie czynności zawodowych w zakresie geodezji na terenie województwa, na obszarze którego działa inspekcja, w której jest się zatrudnionym, podważa takie zaufanie? Wydaje się, że tak, gdyż zawsze można spotkać się z zarzutem, że taka działalność nie będzie należycie kontrolowana ani na poziomie powiatu (obawa przed reperkusjami ze strony inspekcji wojewódzkiej), ani na poziomie WINGiK-a (nikt nie powinien być sędzią we własnej sprawie).

Oczywiście ocena ta będzie zależała od przydzielonego pracownikowi zakresu obowiązków, który może się nie pokrywać z przedmiotem jego aktywności pozasłużbowej. Biorąc jednak pod uwagę np. obowiązek zgłaszania każdej pracy geodezyjnej i przekazywania do zasobu wszystkich materiałów powstałych w wyniku tych prac, trudno znaleźć taką formę aktywności zawodowej, która nie znalazłaby odzwierciedlenia w zakresie działania WINGiK-a. Każdy jednak przypadek wymaga indywidualnego podejścia i takiej też oceny.

naczaj przedstawia się natomiast sytuacja samego WINGiK-a, którego status prawnopracowniczy reguluje ustawa z 16 września 1982 r. o *pracownikach urzędów państwowych* (DzU z 2013 r., poz. 269 ze zm.). Ustawa ta stanowi, że urzędnik państwowy nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez uzyskania uprzedniej zgody kie-

rownika urzędu, w którym jest zatrudniony. Urzędnik państwowy nie może wykonywać zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z jego obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność (art. 19 ust. 1 i 2). Przepisy art. 21-31 i 33 stosuje się również do pracowników urzędów państwowych niebędących urzędnikami (art. 46).

Stanowisko WINGiK-a sklasyfikowane jest jako stanowisko pracownicze, a nie urzędnicze! – zob. poz. V.1. części IV zał. nr 3 (tabele stanowisk, zasze-regowań i kwalifikacji: Pracowników zatrudnionych w komendach, inspektoratach i innych jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży) rozporządzenia Rady Ministrów z 2 lutego 2010 r. w *sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek* (DzU nr 27, poz. 134 ze zm.). Tym samym do WINGiK-a wskazanego art. 19 ustawy o *pracownikach urzędów państwowych* nie stosuje się. A ponieważ ustawa ta nie zawiera innych postanowień dotyczących ograniczeń w podejmowaniu działalności gospodarczej względem pracowników urzędów państwowych, WINGiK tylko z tytułu zatrudnienia pracowniczego żadnym tego typu zakazom nie podlega. Oczywiście nie wolno zapominać o ustawie z 21 sierpnia 1997 r. o *ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne* (DzU z 2006 r. nr 216, poz. 1584 ze zm.), gdzie taki zakaz względem niego jest wyartykułowany w cytowanym w poprzednim GEODECIE art. 4 pkt 6.

Trochę to abstrakcyjnie wygląda, że zakres ograniczeń dotyczących WINGiK-a wydaje się mniejszy niż pracowników jego własnej inspekcji czy też pracowników samorządowych. Ale cóż, dla potrzeb wykładni prawa przyjmuje się, że ustawodawca zawsze jest – przynajmniej doktrynalnie – racjonalny.

Przedstawione przepisy nie stanowią kompleksowej regulacji zakazów łączenia zatrudnienia w administracji geodezyjnej z innymi formami aktywności zawodowej. W zależności od zakresu obowiązków i miejsca zatrudnienia zastosowanie mogą również znaleźć m.in. przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie wyłączenia organu lub pracownika (art. 24-27) czy też art. 19 ustawy z 15 lipca 2011 r. o *kontroli*

w *administracji rządowej* (DzU z 2011 r. nr 185, poz. 1092).

O mawiane przepisy dotyczą ograniczeń konstytucyjnych praw i wolności, muszą więc być konstruowane precyzyjnie, w szczególności w zakresie kręgu ich adresatów. Są one zatem kierowane bezpośrednio do osób zatrudnionych w administracji, nie zaś do członków ich rodzin, znajomych czy innych podmiotów powiązanych w jakikolwiek sposób z osobami zatrudnionymi. Tym samym kwestia aktywności zawodowej tych innych osób nie podlega ocenie pod kątem przedstawionej wyżej regulacji prawnej. Trudno bowiem postawić zarzut pracownikowi administracji, że jego wujek, kumpel z wojska albo i konkubent prowadzą działalność zawodową w dziedzinie gik, i z tego tytułu wyciągać względem niego konsekwencje służbowe. A okoliczności takie jak najbardziej mogą wpływać na jakość pracy w administracji.

Wówczas jednak będzie się liczyła już tylko etyka pracownika, ogólne zasady wykonywania obowiązków (np. art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o *pracownikach samorządowych*: „Do obowiązków pracownika samorządowego należy w szczególności: wykonywanie zadań sumiennie, sprawnie i **bezstronnie**”, czy art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o *służbie cywilnej*: „Członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności: rzetelnie i **bezstronnie**, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania”. Naruszenie tych zasad także może stanowić podstawę do rozstania się z pracownikiem na zasadach ogólnych na podstawie art. 52 kp (zob. art. 43 ust. 1 ustawy o *pracownikach samorządowych* i art. 9 ust. 1 ustawy o *służbie cywilnej* nakazujące w sprawach w nich nieuregulowanych stosować postanowienia kp). Ale to już zupełnie inne zagadnienie na osobne opracowanie.

Grzegorz Ninard

radca prawny, zastępca dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu

Literatura:

- [1] J. Jagielski, K. Rączka: Komentarz do ustawy o służbie cywilnej”, W-wa 2001 r., s. 72;
- [2] H. Szewczyk: Obowiązek powstrzymywania się od dodatkowych zajęć, [w:] *Stosunki pracy w służbie cywilnej*; za: Lex Omega;
- [3] S. Płażek: Komentarz do art. 80 ustawy o służbie cywilnej; za: Lex Omega;
- [4] S. Płażek: Komentarz do art. 80 ustawy o służbie cywilnej; za: Lex Omega;
- [5] H. Szewczyk: Obowiązek powstrzymywania się od dodatkowych zajęć, [w:] *Stosunki pracy w służbie cywilnej*; za: Lex Omega;
- [6] S. Płażek: Komentarz do art. 80 ustawy o służbie cywilnej; za: Lex Omega.